"ఇక మీకోరిక తీర్చలేను"

మల్లం సంజీవరెడ్డి

అనుకోకుండానే రామారావుకు నిద్దేపేట కాలేజీకి ట్రాన్స్ఫర్ అయింది పెద్దేడా సర్దుకొని మరునాడే వెళ్ళి డ్యూటీలో జాయిన్ అయ్యాడు

రామారావు ఇంగ్లీషు లెక్చరర్. దాదాపు అయిదడుగుల అందగాడు. ఎత్తు ఉంగరాల జుత్తు; దళ్ళపండి లాంటి శరీరచ్ఛాయ; లోతైన కళ్ళు; పొడవైన ముక్కు గొప్ప అందగాడేమీ కాకున్నా- చూపరుల దృష్టిని ఒక్క క్షణకాలంపాటు కేంద్రీకరించేసే కళగల ముఖం ఒక కర్తవ్యమైన తీవ్ర-గాంభీర్యం అతని ముఖంలో ద్యోతకమవుతూ వుంటాయి. వనితల సాహచర్యపేక్ష కావడం మూలాన, అప్పుడప్పుడు తనలో తాను నుండదగు ఊహాపోహల్నీ నిర్మించుకొంటూండడంవల్ల నలుగురూ - చిర్నగవూ అతని పెదవులమీదుగా దీ మనకి మనగా అగుపిస్తూ వుంటాయి

నిద్దేపేటకు వచ్చిన రామారావుకు గది గురించి అదికంగా శ్రమపడవలసిన అవసరం లేకపోయింది. ఎందుకంటే, సహాధ్యాయియైన శర్మగారి సహాయంవల్ల వారి పక్కనాటయే అద్దెకు దొరికింది అది రెండుగదుల అటా; యింటివెనక వెరడు. వెరటిచుట్టూ గోడ ఒకేయింటోనిపోల్చినా కావడం మూలాన అయింటి వెరటోనుండి ఈ యింటి వెరటోకి రావడానికి గుమ్మం వుంది. దాని అవసరం లేదు కాబట్టి అది మూసే వుంటుంది. బ్రహ్మచారి కాబట్టి శుభ్రంగా హోటలోనే భోంచేస్తున్నాడు.

రామారావు, శర్మ యిద్దరు పొడుగు బాళ్ళవడంచేత వారి మధ్య మంచిస్నేహ మేర్పడింది; రోజూ కాలేజీకి వెళ్ళేటప్పుడు కలిసి వెళ్ళడం, వచ్చేప్పుడు కలిసిరావడం జరుగుతూ వుండేది.

శర్మ పొలిటిక్స్ లెక్చరర్. ఎత్తయిన విగ్రహం. రామనరాయి పిలాలమైనకళ్ళు చూడానికి రామారావుంటే కూడ శర్మ అందంగా అగుపిస్తాడు. కలుపుగోలు మనిషేగాని. కొంచెం అమాయికంగా అగుపిస్తాడు అప్పుడప్పుడు వరధ్యానంగా- శూన్యంలోకి చూస్తూ- యితరులో వున్నదేదో తనలోలేనట్లు తనలో తాను బాధపడుతూ వుంటాడు,

శర్మభార్య కమలవనిమిద్దాయ-చందర్భ బింబలాంటి మోహం-విశాలమైన కళ్ళు-నువ్వు పువ్వులాంటి ముక్కు-చిన్నగెడ్డం అంతలావుగా అంత సన్నగా కాకుండా ఒక మోస్తారుగా వున్నప్పటికిని ఆమె నడుము మాత్రం మరీ సన్నగావుంది. ఎడమ బుగ్గమీదున్నట్ట పుటుమచ్చ ఆమె అందాన్ని మరింత ద్విగుణీకృతంచేస్తోంది చూసే వారికది కృత్రిమంగా పెట్టుకునట్టగు పిస్తుంది కాని. కొంచెం నిదానించిచూస్తే స్వతఃహానిదమొందేనని తెలుస్తుంది

ఆమె కళ్ళకామెన కళ్ళు దేరకోనమో నిరుకుతున్నట్లగుపిస్తుంటాయి మనస్సులో ఏదో వెలితి- అసంతృప్తి - అసంతోషం- అవేదనతో బాధపడుతున్నట్లుగా గంభీరంగానూ మలినభావంగానూ వుంటుంది.

పీరిద్దరి బాధకు కారణమేమిటో రామారావు తెల్సుకోలేదు. ఒకసారి పీరిద్దరిలో ఎవరో ఒకరు పూర్వాశ్రమంలో తగ్గు వేవికులు కావడంవల్ల బెదాలి పాయాలు ఏర్పడవచ్చు ననుకున్నాడు కాని, వల్లీ అప్పుడప్పుడు నందేహం వచ్చేది ఎందుకంటే విరిద్దరిమధ్య ఎప్పుడూ కలహాలు గాని వంతాలు వచ్చినట్లగానిలేక అన్యోన్యంగా వుండేవారు.

రామారావును అప్పుడప్పుడూ భోజనాల కనిం-తాఫీలకని పిల్లేవాడు శర్మ కమల కూడా విరితోపాటే తాఫీ లేదనూ తీసుకునేది ఏవేవో పొడిగా రెండు మూడు మాటలతప్ప కమల రామారావుతో అదికంగా మాట్లాడేదికాదు రామారావుకూడా అమెను అనవసరంగా పనికిట్టకోనేమాటాడించటానికి ప్రయత్నించేవాడు కాదు వీరిద్దరినా దేని గురించైనా చర్చించుకుంటూవుంటే ఆ మె వదకగదిలోకెళి ఏదైనా పుస్తకం చదువుకోవడమో - వంటట్లో ఏదైనా పనిచేసుకోవడమో జరుగుతుండేది కాని, వారిమాటల్లోకోర్కెం కలిగించుకోవడంగాని-అక్కడే కూర్చుండి అసక్తిగా వినడంగాని జరిగేవి కావు. అందుకే రామారావుకు కమలంటే ఒక విధమైన అభిమానం. గౌరవం కూడాను. కాని. కమల అందాన్ని చూసి అప్పుడప్పుడు రామారావు ఊహాలగుర్రపు కళ్ళాలు వదలై, తప్పుడు తోవలు తొక్కేది. వెంటనే ఆ కళ్ళాలనుబిగించి లాగేవాడు.

* * *

అవి మార్చినెలాఖరురోజులు. అప్పుడే వగలంతా నూర్చుడు నిప్పులు చెరుగుతున్నాడు రాత్రిళ్ళు గాలి ఏమాత్రం వీచకుండా నిబ్బగా వుంటోంది కాని, ఎప్పుడో మధ్యరాత్రి తడబాతగాని మెల్లమెల్లగా వీస్తూవుంటుంది. అప్పుడప్పుడు వడగాడ్పులు గూడ విపరీతంగా వీస్తూ వున్నాయి. ఎన్ని ఫ్యాను వున్నప్పటికిని అరుఖయట పడుకోవడమే ఆత్మకు ఒక విధమైన సంతృప్తి.

రామారావు పోటో మంచంచేసుకొని పడుకున్నాడు.

ఇన మిట్టటి చల్లదనం సిగలేకుండా వగలఇడి నిప్పులు విహారాల మధ్య నాగ్నిన మరింత రగల్కొల్పుతున్నాడు చలనిగాలి మెల్లమెల్లగా వీస్తూ వుంది పెరటిలోని మర్రివూల బాగున వతెక్కి పోంది ప్రమదమంతా నదాదేపడిపోతూ నిశ్శబ్దంగా నిద్రపోతూ వుంది

రామారావుకు నిద్దుర రావడం లేదు అతడి ఆలోచనలు శిశ్యులకు పవనాల్వాలా ఎగిరిగెడుతున్నాయి ఆలాగే ఆలోచనా నవతిలో కొట్టుకుపోతూ వగతగా నిద్రపోయాడు. ఆ మగత నిద్రలో వే నుండదమైన కలలు చూస్తూ వున్నాడు. అంతలోనే గాజుల గలగల శబ్దంవల కలతోపాటు నిద్రాభంగం కూడా కలిగి పక్కకి చూశాడు. వరవళ్ళు తొక్కే పరవళ్ళతో-పాల్లాంటి తెల్లని విరితో-నందవుల వాసనలా మతెక్కించే మోహంతో వెన్నెలనంతా పుంజీకూతింటిని. శిరస్సున దాల్చి దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన అప్సరసలా ఒక స్త్రీ మూర్తి అగుపించింది అది నిజమా లేక కలా? అనిపించేదాతనికి అతని ఆశ్చర్యానికి కవధులేకపోయింది. కళ్ళు నులుపుకొని చూశాడు. అది కలకాదు, నిజమే అన్నట్లుగా అమెకమలే ఏమాత్రం సందేహం లేదనుకున్నాడు అతను మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు

ఆమె ఒక్కొక్కక్క అడుగు వేసూవుంటే అతడి హృదయంలో ఒక వైపు భయం- మరొకవైపు ఆశ్చర్యం- వేరొకవైపు సంతోషం నిముద్ర తరంగాలుగా-శిరి సముద్రంలో ఆవిర్భవించిన లక్ష్మీదేవి, సముద్రంపైన ఒక్కొక్కక్క అడుగువేసూ వస్తూవున్నట్టగా అగుపించిందాతడికి

ఆమెవచ్చి అతడి మంచంపైన కూర్చుంది

అతడి కళ్ళలోకి మతుగా చూసింది.

ఆ చూపులో ఏదో ఆకాంక్ష-వగడమైన కాంక్ష-ఆనూహ్యమైన ఆతృత

అతడిలో ఏదో చైతన్యం విజృంభించింది. చప్పున ఆమె కుడిచేతిని పట్టుకొని తన వైపుకు లాక్కున్నాడు

* * *

ఉదయం పదిగంటలకు కాలేజీకి వెళ్లగానే రామారావును ప్రిన్సిపాల్‌గారు పిలిచి నీకు పరంగల ట్రాన్స్ఫర్ అయిందని తొందరగా రిలీవ్ కావల్సిందని ఆర్డర్స్‌లో వుందని చెప్పాడు

వెంటనే ప్రిన్సిపల్‌గారు రిలీవింగ్ ఆర్డర్స్ అని రామారావుకిచ్చాడు అప్పటికప్పుడే కాలేజీనుంచి పెరిలిపోరి అయిదు దాటేసి యింటికొచ్చాడు. శర్మతోకూడా యింటికి వచ్చి సామానంతా సర్దుకున్నాడు కమలయీ సంగతివిని నిర్ఘాంతపోయింది

కమలకూడా శర్మలో చెప్పినట్టుగా రామారావును సాగనంపడానికి బస్సిస్టాండువరకు వచ్చింది బస్సులో కూర్చున్న రామారావుకు తారిదీరా వీడ్కోలిచ్చారు బస్సు కదిలకుపుండగా రామారావు "నా తప్పు క్షమించి"మన్నట్టుగా శర్మవైపు చూశాడు శర్మ కళ్ళు అశ్రువులతోనిండాయి

కమల నిగూఢంగా-నిర్వికారంగా రామారావువైపు చూచింది. రామారావు కమలవైపు చూశాడు. ఆమెవలో అనూహ్యమైన భావాలున్నాయి - అనంత వేదనలున్నాయి- అవ్యక్తాను భూతులున్నాయి.

బస్సు కదిలింది. మూగగా యిద్దరు చేతులూపారు

వేదనాడి గుండెలా ఆదుకుపడ్డలతండ్రి హృదయంలా బస్సు కూలంగా. రొప్పుకుంటూ రోజుకుంటూ పోతూవుంది.

* * *

దాదాపు రెండు సంవత్సరాలకు మళ్ళీ నిజామాబాద్‌కు ట్రాన్స్ఫరై అయింది రామారావుకు. నిజామాబాద్‌కు వెళ్ళగానే అక్కడ శర్మ అగుపించాడు రామారావును చూడగానే శర్మ ముఖ కవళికలు మారాయి. తనలో తానే కుంచించుకుపోయాడు అతనిలోయిదవకకటి చురుకుదనం గాని. వుత్సాహంగాని రామారావు గుర్తించలేదు మనిషికూడా బాలావరకు చిక్కిపోయాడు. "తనకుగూడా ఇక్కడికే ట్రాన్స్ఫర్ అయిందని. తనవచ్చి ఆరు నెలలవైగా అయింద"ని శర్మ చెప్పాడు జాగేటి పదలగానే శర్మ రామారావును తన యింటికి తీసికెళ్ళాడు. హాలోనే తెలగా, కొదగావున్న పిల్లవాన్ని ఆడిస్తూ వున్న కమలఅగుపించింది రామారావును చూసి కమల సంతోషించిపోయింది. అంతలోనే తేరుకొని "ఎవుడొచ్చాడ"రని పూర్వపు నిర్వికార స్వరంతోనే ప్రశ్నించింది

"మధ్యాహ్నము వచ్చాడ"నని ఒదులు చెప్పి. అమెలో వచ్చిన మార్పుల్ని అవగాహన చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించ పోగాడు. వెనకటికంటే ఆమె అందం మరింత ద్విగుణీకృతమయింది. ఆమె కళల్లో ఏదో విహ్వల్ల కాంతి ఆవహించింది ముఖంలో ఆనంద చిహ్నాలునాట్య మాడుతున్నాయి శరీరంలో వీడుదనం వచ్చింది

ఆమె యవ్వనాన్ని కళతోనే గోలుతూవున్న రామారావు, తనవునికిపే మరచి అచేతనంగా నిలబడిపోయాడు.

"కాఫీ తెస్తానుండండి!" అంటూ లోనికెళ్ళిపోయింది. కమల.

తనను ఒంటరిగా విడిచి వెళ్ళిపోయిందన్న కోపంతో బాబు ఏడ్పు అందుకొన్నాడు.

శర్మ అబ్బాయి నెత్తుకొని రామారావు కందిచ్చి "మా బాబే"నని చెప్పాడు అబ్బాయినెత్తుకున్న రామారావు తనువు పులకరించింది హృదయం తెలియని ఆనందంతో పరవళ్ళు తొక్కింది మనసులో ఏవో అవ్యక్త మధురానుభూతులు కదలాడసాగాయి. రామారావుకు ఆ అబ్బాయిలో తన పోలికలగుపించాయి

కమల కాఫీ తెచ్చింది ముగురూ కాగారు శర్మ మూలాసుగానే వున్నాడు, అడపా దడపా పొడిపొడి మాటలు తప్ప వుత్సాహంగా వున్నట్టగుపించలేదు. కాని కమల మాత్రం వుత్సాహంగానే వున్నట్టగుపించింది వెనకటి నిర్లిప్తత ఆమెలోఅగుపించడంలేదు

కొంచెంసేపు కూర్చున్న తరువాత రామారావు వెళ్ళిపోయాడు రామారావు వేరొకచోటగదితీసుకున్నాడు శర్మ రామారావుతో యిదివరకటంత సన్నిహితంగా వుండడ-లేదు రామారావుకు మళ్ళీ శర్మ యింటికి వెళ్ళడం పడలేదు

* * *

అవాడు శర్మ కాలేజీకి రాలేదు కారణమేమిటని ఎంక్వైరీ చేశాడు రామారావు మూడు రోజులకొరకు లీవ్ అప్లికేషనిచ్చినట్లు తెలిసింది

పాయంకాలం శర్మ యింటికి బయల్దేరాడు, రామారావు బాబును నిద్రబుచ్చు కమల హాలో ఎదురయింది రామారావును చూసి లోని కాఫీనిచ్చి-కాఫీ తెచ్చి యిచ్చింది

కాఫీ తాగుతూ "శర్మ ఎక్కడికెళ్ళా"డని ప్రశ్నించాడు

"ఎవరో స్నేహితుడు పెళ్ళికి పెళ్లాడ"వి బదులు చెప్పింది కమల

కొంచంసేపు ఏదోవిచ్చిపాటిమాట్లాడారు మాట్లాడుతూ వున్నంతసేపు ఆతడి దృష్టి ఆమెమీదనే వుంది. ఆమె యవ్వనం మదుపు నెప్పుడు ఆస్వాదిస్తానా అని, ఆతడి మనస్సారాట పడపాగింది

గోడ గడియారం ఎనిమిది గంటలు కొట్టింది

ఆ శబ్దం వదుతూవున్న ఆవేగంతో లేచి ఆమె చెయ్యిని పట్టుకొని తనవైపుకు లాక్కోబోయాడు.

చిలాల్పలేచి-విదిలించుకొని "పమి. ఉండి! ఇక మీకోరిక తీర్చలేను" అంటూ గబగబా పడుగదిలోనికెళ్ళి, దబాల్న తలుపుల్ని మూసుకొంది

ఒక్క క్షణంపాటు నివ్వెరబోయిన రామారావు హృదయ ద్వారములుకూడా దబాల్న మూసుకొన్నాయి

ఊయిలో పడుకున్న అబ్బాయి ఒక్కసారి కువ్వున అందాడు

35సం॥ అనుభవం
నరి బీజము బుడ్డలు బీజకుబు
మొదలగు వాడులకు ఆపరేషన్
లేకుండా గారంటీగా బాగుచేయబడును
తాండ్ర అండ్ కం॥ ఆయుర్వేదశాల
గొలిగూడ సయ్యబ్ కిపో ఎదురుబట, రాజమందిర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆంధ్ర
ఆఫీసు ఫోను: 42870 ఇంటి ఫోను: 38544.

తామర, ఎక్జిమా వంటి పొక్కులు, ఎతెలిట్స్ ఫుట్, మొటిమలా?
నేడే నిక్సోడర్మ్ వాడండి.
2 సైజులలో దొరుకును
REV.I

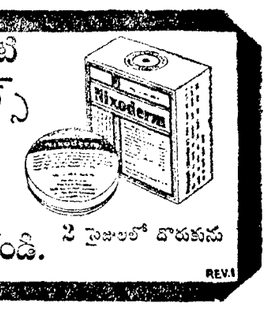

రాహారిలో లలన

(శివ పేజీ తరువాయి

అంటూ నరేన్‌ను వళ్ళించేది. తరువాత ఏడుసూ నిద్రపోయేది.

* * *

అరునెలల తరువాత-రాత్రి కలరావడం మోహన్ హఠాత్తుగా రావడం-నిజం- విన్నయంగానే కాదు. విషాదంగా కూడా ఉంది వనిపిల వచ్చి బాబులను బాలవాడికి దెమయిందని తీసుకు వెళ్ళింది రాధి మోహన్‌కి ఎదురుగా కూచుంది మౌనంగా అమెకురాతి కలజ్ఞ పికి రాగానే సిగుతో కుచించుకుపోయింది. రెండు మడియలు నిశ్శబ్దం. దానిని భేదిసూ మోహన్ అన్నాడు "మరి నేను వెళ్ళిరానా!" అతను అనడం చాలా సౌమ్యంగానే అన్నాడు కాని రాధికి పిడుగుపాటులా వినిపించింది. ఇన్ని రోజులు అతనికోసం పడిన ఆరాటం, తపన అవేదన. యివేవి తనకు పట్టనట్టు ఎందుకు వచ్చినట్టు, వెళుతున్నట్టు సడెన్‌గా వచ్చి తన చుటూఉన్న సమాజం అన్నట్టగానే "నీవు మొగుణ్ణి వదిలేశావు తాగుతావు. పేకాట ఆడతావు. మగవాళ్ళమధ్య పనిచేస్తూ నరేన్‌లాంటి దిక్కున్న బాళ్ళను అన్ని వేళలా యింటికి రానిస్తావు" అని తన బంధుత్వపు మీద దెబ్బ మరోలా అతనూ వేయడానికా! ఇదేదీ కాకుంటే కేవలం వెళ్ళవసావని చెప్పడానికి వచ్చాడా! రాధికేం చెప్పాలో తోచలేదు. ఉండమంటే అరోజు యాదగిరి గుట్టకు వస్తానన్నట్లుగానే వదిమీదున్నట్టు చీప్‌గా అనుకుంటాడేమో 'నరేన్ అంటే అతను వచ్చిన విషయం జరిగిన విషయం. పోతున్న విషయం ఏమీ తెలియవు. చివరకు "కాఫీ తెస్తాను" అంది ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకొని అయినా మోహన్ "మళ్ళీ వస్తాను లేవు" అన్నాడు. "సరే" అంది నిర్లిప్తంగా రాధి

మోహన్ వెళ్ళిపోయాడు. అరోజు ఆఫీసుకు సెలవు పంపి మౌనంగా రోజంతా అలా తిన్నూ మధ్యలో ఏడుసూ గడిపింది రాధి.

మరుసాడు రాధి ఆఫీసుకు వెళితే వచ్చే తయస్థులు కనీసం పరిచయం లేనివాళ్ళు కూడా అడిగారు- "ఏమిటి యిలా అయ్యావు! జ్వరమా? ఎన్నాళ్ళో లంచబాలు దెనిన దానిలా నీరస పడిపోయావు" అంటే-రాధి నవ్వే సమాధానంగా నవ్వుతుంటూ వెళ్ళితన సీటు కూలబడిపోయింది. ఎదురుగా రెండు రోజుల పెళ్ళు కుప్పలుగా పెట్టిఉన్నా ఒక్క డ్రాపుకూడా తాయలేకపోయింది రాధి. ఎప్పుడు పాయంకాలం అవుతుందా. ఎప్పుడు మోహన్ వస్తాడా, ఏమి జెబుతాడా అన్నట్లు హృదయం ఆరాట పడతూంది. అతను చెప్పేమాటపై తన లివిష్యత్తు ఆధార పడినట్టుగా అనిపిస్తోంది. తనకు అతని నిరులు వద్దు. సంపదలు వద్దు అతని సంసారంలో చిచ్చురేపే స్వార్థం తనలో లేశమాత్రము లేదు. కాని మోహన్‌ని తాను పేమిస్తోంది నిస్వార్థంగానే ఆరాధిస్తోంది అమెకు అతని నుండి తను ధైర్యంగా జీవించ గలిగే నైతిక బలం దొరికితేచాలు తను కోరేది. ఆశించేది అభిలషించేది భా-భా తనేమిటి-తన ఆలోచన యింత దూరం వచ్చినందేమిటి! గడియారం వంక చూసింది. ముల్లు అగినట్లు. ముందుకు జరగినట్లుగా కనిపించలేదు-రాధికి అనిలు కాలమే సంచించినట్టుంది తన ఊపిరికూడా అందనట్టుగుండె బరువుగా ఉంది. చివరకు గడియారం తగు తగునా అయిదు కొట్టింది రాధికి కొద్దిలో ఉద్దిమేటు యిదేముందు నెలెన్స్ అంటూ మోగే ధ్వనులా వతి ధ్వనించింది గబగబా ఉదయంనుండి పటుకున్న పైలు యధా స్థానంలో పెట్టి పరగులాటి నడకతో యిల్లు చేరింది రాధి ఇప్పుడు కాలం త్వరగానే జరిగింది. ఏడు ఎనిమిది తొమ్మిది బాబులు నిద్రపోయారు. వనిపిల్ల "అన్నం తినమ్మా" అంటూ నిద్ర గురకలోనే రెండోసారి హెచ్చరించింది. పది కొట్టగానే తలుపు గడియపెట్టి మంచంమీద కూలింది రాధి

ఉదయం లేచి పేపరు చూస్తున్న రాధికి పుటకెక్కడిలోని గురకలలో ఏకొండంత పోస్ భాగీ ఉన్నట్టు కనిపించింది. దానికి కావలసిన అర్హతలు తనలో ఉన్నాయి. "రాసే వస్తుంది లేకపోతే లేదు వయత్నిద్దాం" అనుకుంటూ ఓ అప్లికేషన్ రాసి పడేసింది. రాత్రంతా అలోచించిన రాధి మనసుకు ఓ నిర్ణయం దొరికింది. ఎప్పుడైతే తన మనసుకు స్థిరత్వం దొరికిందో అప్పుడే కంటినిండా నిద్రపట్టింది. ఉదయం లేచింతరువాత కూడా బాలా నిర్మలంగా తేటగా అనిపించింది బాబు లిద్దరినీ స్వయంగా తయారుచేసి బాలవాడికి పంపింది. పనివిలకు మధ్యాహ్నం వంట వురమాయించి ఆఫీసుకు వెళ్ళింది టేబిల్‌మీద పనంతా క్లియర్ చేసి అయిదున్నరకి యింటికి వచ్చిన రాధికి యింటి ఎదురుచూసిన్నన్నరేన్‌కనిపించాడు లోపలికి వెళ్ళకుండా అలాగే "నమస్కారం" అంటూ కూర్చుంది. రాధి.

"మీరప్పుడే వస్తున్నట్టున్నారు మొఖం కడుక్కోండి" అన్నాడు నరేన్

"పరవాలేదు పనేమిటో చెప్పండి" అంది రాధి. ఆ మాటలో మీరు వచ్చిన పని ముగించుకొని త్వరగా వెళ్ళండి అన్న అర్థం స్పష్టంగా ధ్వనించింది.

"హనతో మాట్లాడాన- యీరోజు"

"మోహను అన్నమాట వినగానే క్షణం కలవరం పడింది రాధి ఎదురుగా కుండీలో ఉన్న మల్లెమొగ్గ రాలింది. నిన్న ఆ మొగ్గ చూసి రాధి అనుకొంది-యీరోజు అది విచ్చుకుంటుందని కాని అది విరియలేదు వాడలేదు రాలిపోయింది.

"మీరు రెండు మూడు సార్లు మోహను గురించి అడిగారు" నరేన్ మాటపొగిదీసున్నాడు. "అమాబే నేను మీరు జ్ఞాపకపెట్టారని అన్నాను.""ఎందుకు?-అన్నాడు." క్షణం విరామం. రాధికి. నవ్వొచ్చింది.

"ఎందుకు?" గుండె గొంతులో తనే మరోసారి వళ్ళించుకొని దానిపీక అక్కడే నొక్కేసింది.

"ఓ సారి పోదాం, రారాదూ."అన్నాడు నరేన్ జెబుతున్నాడు.

"ఇప్పుడు రాలేనులే - అయినా అనవసరంగా ఎందుకూ - అన్నాడు" నరేన్ ఒకో మాట వొక్కొక్క చెప్పి గట్టిగా ఊపిరి తీసుకున్నాడు రాధి కూడా 'యిక అయిందిగా!' అన్నట్టగానే ఊపిరి తీసుకొంది మళ్ళీ రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దం. "మీకు మందు కావాలా?" అన్నాడు నరేన్ తిరిగి

"వద్దు ఇక నాకా అవసరంలేదు" అంది రాధి-రాలిన మొగ్గను మరలో చూస్తూ. నరేన్‌కి యిక సంభాషణ పెంచే దెలాగో తోచలేదు మీ మూడ్ బాగుపడినట్టుంది మళ్ళీ కలుసుకుందాం-" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు నరేన్.

అతను వెళ్ళిన దిక్కే చూస్తూ రాధి నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుతుంది నమస్కారం చేసే నిందుకు భయపడి మోహన్ రాలేనని అన్న విధికి జవాబు నిన్నటే వింటే నిజంగా తను ఏడ్చేది అనుకుంటుకునేది. కాని యీరోజు రాధి మోహన్‌పై జాలిపడింది విరికితనం రాధి క్షమించలేని అపరాధాలో మొదటిది తనలో ఏ కాస్త విరికితనం ఉన్నా యిద్దరి వసికిందులను తీసుకొని యిల్లు. తర్వాత అతనెలుకంటవాడైనా హిందూస్త్రీ భరించాలన్న యీదేశ నిలందిన ధిక్కరించి, గమ్యం లేని యీ పయాణం చేయడానికి సాహసించేది కాదు. అనమయంలో యీ మోహన్, అతని లలితమ్మను ఆదుకోనటియితే ఎలాంటి క్లిష్ట పరిస్థితులను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చేదో — అయినా తెగించింది. దేనికైనా సిద్ధపడే బయలుదేరింది

కాని మోహన్ - తనతో రాత్రికి యాదగిరి గుట్టకు రావడానికి సిద్ధపడిన మోహన్ యిక్కడికి రావడం వల్ల నిందపడుతుందని భయపడడం అసహజంగానూ కృత్రిమంగానూ ఉంది ఇదిరిల్పన, అతను అనిఉండాడు అని కూడా తన అంతరాత్మ చెబుతోంది అయినా తను కుమారికాదు-కుటుంబ కాదు-పటి కాదు-డ్యాన్సర్ కాదు-తను మోహన్‌ని ప్రేమించడానికి గాని అతను తనని అందుకోడానికిగాని అస్కారమే లేదు. ఈ సమాజం జీవితాల్ని. బాబి పరిస్థితుల్ని. దానివెనుక కారణాల్ని అర్థం చేసుకోగలిగే నైతిక రాలేదు కాని నిస్సహాయమైన నిరాధారమైన బతుకులపై మరో పది రాళ్ళు వేసి రత్నకిట్టి చెలివేసి వెళ్ళిపోతుంది దూర మొక్కటే నజలైన పరిష్కారం!

పది రోజులకు రాధికి గురుకులంనుండి అర్డర్స్ వచ్చాయి. ఆఫీసులో రాజీనామా లెటర్ యిచ్చినప్పుడు నరేన్ తెలిసోయాడు.

"ఎందుకు? ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?" అన్న ప్రశ్నలకు రాధి నిదానంగా

"నా తర్వాత వచ్చారు నన్ను తీసుకువెళ్ళడానికి!" అంది నరేన్ మళ్ళీ మాటాడలేదు

మోహన్ ఊళ్ళో లేడు. రెండు రోజుల తరవాత ఊరునుండి వచ్చిన మోహన్‌కు యింటికి వెళ్ళి నరేన్ రాధి రిజైన్ చేసి వెళిపోయిన సంగతి చెప్పినపుడు "అయ్యా-మళ్ళీ ఆ నరకంలోకి ఎందుకు వెళ్ళింది!" అని బాధపోయింది లలితమ్మ

"ఆడది!" తనిగా గొణుక్కుంటూ విసురుగా కారు డోర్ వెపుకు నడిపించాడు మోహన్:

(అయిపోయింది)

"నాకు బట్టలను అతి తెల్లగా ఉతికే పొడరు కావాలి"

"నాకు రంగు బట్టలను అత్యంత ప్రకాశవంతముగా ఉతికే పొడరు కావాలి"

"నాకు బట్టలకు, చేతులకు ఎంతో నిరపాయమైన పొడరు కావాలి"

ముగ్గురు మహిళలు. మూడు పూర్తిగా వేరైన అవసరములు. కనుక మూడు వేరైన ఉతికే పొడర్లు కావాలా?
"అబ్బే అవసరము లేదు." అంటారు మా పరిశోధనా సాంకేతిక నిపుణుడు. "ఆ మూడు అవసరములను ఒక్కటే తరుకు పొడరు ద్వారా తీరుద్దాము."
దాని ఫలితము:

క్రొత్త త్రివిధోపయుక్తమైన డెట్

- క్రొత్త డెట్ హెచ్చు తెల్లని పొడరు—దుస్తులను అతి తెల్లగా ఉతుకుటకు మేలు రకపు పదార్థము.
- క్రొత్త డెట్ అదనముగా బట్టలను శుభ్రపరచే శక్తిగలది. అంటివున్న మట్టిని తూడ వదలింది, రంగు బట్టలను ప్రకాశవంతముగా చేస్తుంది.
- క్రొత్త డెట్ యిచ్చే సమృద్ధియైన నురగులో ఒక ప్రత్యేకమైన మృదువుగా చేయు పదార్థముంది. అది బట్టలకు ఎంతో నిరపాయమైనది మరియు చేతులకు ఎంతో మృదువుగా ఉంటుంది!

క్రొత్త సైజులు: డెట్ 200, 400, 600, 800, 1000

Shilpi-NPMA 416/71 Tel

విజయ్ మీ కోసమే!

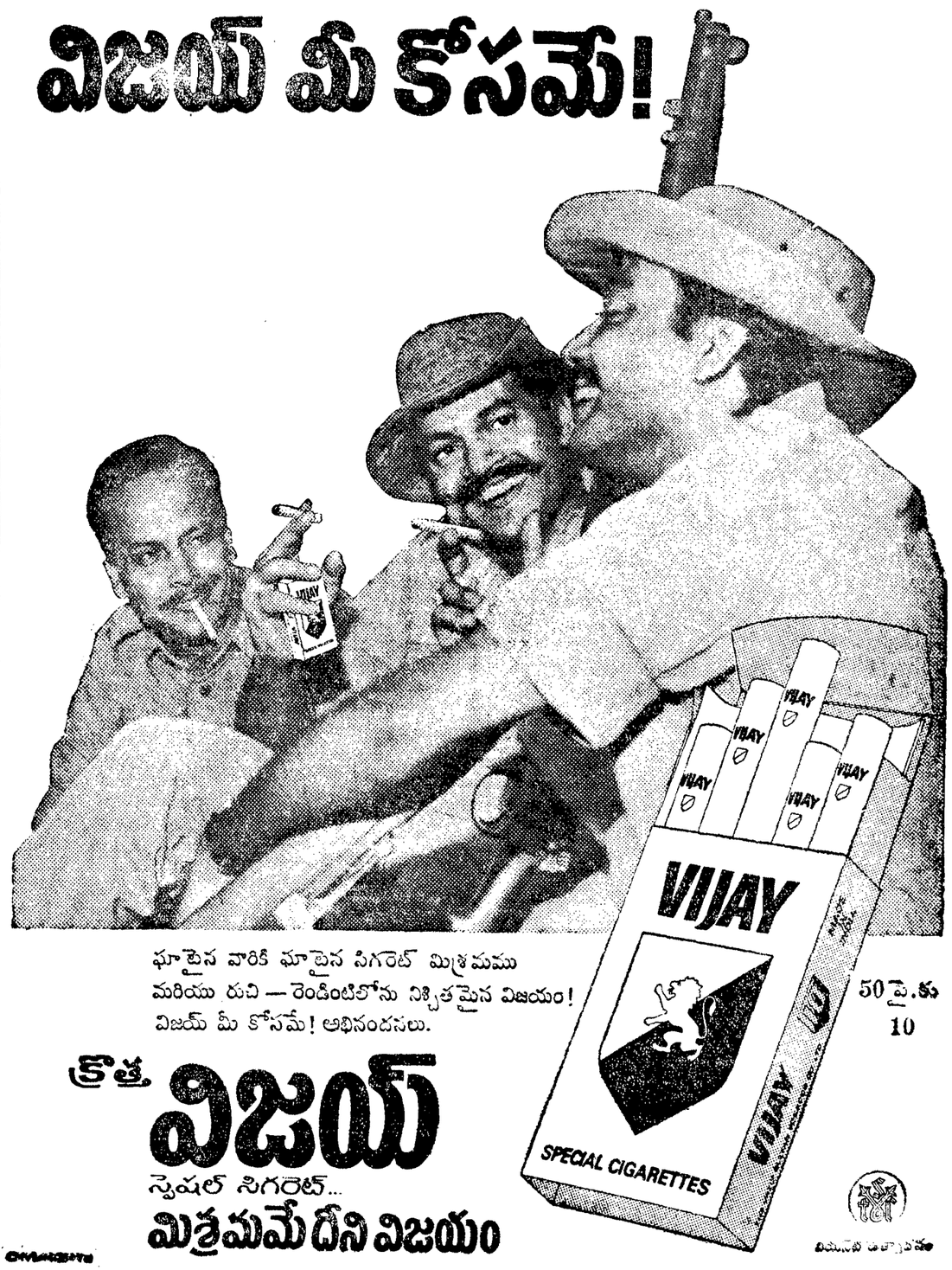

ఘాటైన వారికి ఘాటైన సిగరెట్ మిశ్రమము
మరియు రుచి — రెండింటిలోను నిశ్చితమైన విజయం!
విజయ్ మీ కోసమే! అభినందనలు.

50 పై.కు
10

క్రొత్త విజయ్
స్పెషల్ సిగరెట్...
మిశ్రమమే దేని విజయం